

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Hotărâre tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A CINCEA

CAUZA TIRAMISA S.R.L. v. REPUBLICA MOLDOVA

(Cererea nr. 40005/21)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

27 noiembrie 2025

Această hotărâre este definitivă. Ea poate suferi modificări de formă.

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei hotărâri a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

În cauza Tiramisa S.R.L. v. Republica Moldova,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a cincea), întrunită într-un Comitet compus din:

Andreas Zünd, *Președinte*,

Diana Sârcu,

Mykola Gnatovskyy, *judcători*,

și Viktoriya Maradudina, *Grefier adjunct interimar al Secției*,

După deliberări în ședință privată la 6 noiembrie 2025,

Pronunță următoarea hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. Cauza își are originea într-o cerere împotriva Republicii Moldova, depusă la Curte în conformitate cu Articolul 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) la 28 iulie 2021.

2. Societatea reclamantă a fost reprezentată de către dl D. Manolache, avocat în Orhei.

3. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost informat cu privire la cerere.

ÎN FAPT

2. Detaliile despre societatea reclamantă și informațiile relevante cererii sunt prezentate în tabelul anexat.

3. Societatea reclamantă a încheiat relații comerciale cu societatea R., o entitate de stat înființată de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare pentru achiziționarea și furnizarea de produse alimentare destinate deținuților.

4. În urma neîndeplinirii obligațiilor de plată de către societatea R., societatea reclamantă a inițiat o procedură judiciară în vederea recuperării datoriei contractuale. La 11 martie 2015, Judecătoria Orhei a admis cererea și a obligat societatea R. să plătească 111.334 de lei moldovenești (MDL) societății reclamante. Procedura de executare silită a fost inițiată la 22 aprilie 2015, iar la 1 iulie 2016 societatea reclamantă a recuperat 26.008 MDL în urma vânzării activelor societății R.

5. La 22 octombrie 2018, titlul executoriu a fost returnat societății reclamante, cu mențiunea că suma restantă de 85.326 MDL (echivalentul a 3.780 EUR la acel moment) nu putea fi recuperată, deoarece societatea R. nu deținea alte active executorii. Societatea reclamantă a contestat această decizie, iar la 8 iulie 2020 încheierea a fost anulată. Executorii judecătorești au fost obligați să reia procedura de executare împotriva societății R.

6. Între timp, neputând obține executarea integrală a hotărârii, societatea reclamantă a dat în judecată Ministerul Justiției, în temeiul Legii nr. 87,

solicitând despăgubiri pentru prejudiciul material și moral suferit. Prin decizia definitivă din 14 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a respins pretențiile societății reclamante ca fiind vădit nefondate, considerând că executorul judecătoresc întreprinsese toate măsurile necesare pentru executarea hotărârii din 11 martie 2015, dar că hotărârea rămase neexecutată, deoarece societatea R. nu avea active, iar Statul nu putea fi considerat responsabil pentru datorie.

7. Procedura de executare împotriva societății R. era încă pendinte la data ultimelor observații ale părților.

ÎN DREPT

I. PRESUPUSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 6 § 1 DIN CONVENȚIE ȘI A ARTICOLULUI 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1

8. Societatea reclamantă s-a plâns de neexecutarea hotărârii definitive în favoarea sa, bazându-se pe Articolul 6 § 1 din Convenție și pe Articolul 1 din Protocolul nr. 1.

A. Cererea Guvernului de radiere a cererii de pe rol în baza unei declarații unilaterale

9. La 22 septembrie 2023, Guvernul a prezentat o declarație unilaterală, recunoscând încălcarea drepturilor societății reclamante la executarea unei hotărâri definitive și solicitând Curții să radieze cererea de pe rol în conformitate cu Articolul 37 din Convenție. El a propus plata sumei de 1.600 EUR cu titlu de despăgubiri morale și costuri și cheltuieli de judecată, susținând că această sumă, împreună cu recunoașterea încălcării drepturilor societății reclamante, ar constitui o reparație echitabilă suficientă în prezenta cauză.

10. Prin scrisoarea din 21 noiembrie 2023, societatea reclamantă și-a exprimat dezacordul față de declarația unilaterală și s-a opus radierii de pe rol a cererii sale. Ea a susținut că suferise și un prejudiciu material semnificativ, neputând obține executarea integrală a hotărârii, care nu putea fi compensat prin declarația unilaterală, și a solicitat Curții să continue examinarea cererii.

11. Curtea reiterează principiul enunțat în cauza *Fostul Rege al Greciei și alții v. Grecia* ([MC] (satisfacție echitabilă), nr. 25701/94, § 72, 28 noiembrie 2002), potrivit căruia o hotărâre în care se constată o încălcare a Convenției impune Statului reclamat obligația legală de a pune capăt încălcării și de a repara consecințele acesteia, astfel încât să se restabilească, pe cât posibil, situația existentă înainte de încălcare. Curtea este de părere că acest principiu este aplicabil și în cauze similare cu cea prezentă, în care Guvernul încearcă să obțină o decizie de radiere de pe rol prin intermediul

unei declarații unilaterale (a se vedea *Decev v. Moldova* (nr. 2), nr. 7365/05, § 18, 24 februarie 2009).

12. Având în vedere circumstanțele cauzei, Curtea nu este convinsă că despăgubirea propusă de către Guvern ar restabili, în măsura posibilității, situația existentă înainte de încălcare. În special, Curtea observă că, recunoscând că a existat o încălcare a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, Guvernul nu a propus o despăgubire suficientă pentru prejudiciul material și pentru costuri și cheltuieli.

13. Din motivele expuse mai sus, Curtea constată că Guvernul nu a prezentat o declarație care să ofere o bază suficientă pentru a concluziona că respectarea drepturilor omului, în modul definit în Convenție, nu impune Curții să continue examinarea cauzei (a se vedea, prin contrast, *Akman v. Turcia* (radiere de pe rol), nr. 37453/97, §§ 23-24, CEDO 2001-VI).

14. În aceste condiții, Curtea respinge cererea Guvernului de radiere a cererii de pe rol în conformitate cu Articolul 37 din Convenție și va continua, prin urmare, examinarea admisibilității și a fondului cauzei.

B. Admisibilitatea și fondul cauzei

15. Curtea reiterează că executarea unei hotărâri pronunțate de către orice instanță trebuie considerată parte integrantă a unui „proces”, în sensul Articolului 6. De asemenea, Curtea face referire la jurisprudența sa privind neexecutarea sau executarea tardivă a hotărârilor interne definitive (a se vedea *Hornsby v. Grecia*, nr. 18357/91, § 40, *Rapoarte ale hotărârilor și deciziilor* 1997-II).

16. În prezenta cauză, Curtea observă că societatea R. este o societate deținută de către Stat și, chiar dacă se bucura de un anumit grad de independență economică, Statul era singurul său fondator și exercita un control deplin asupra acesteia. În plus, societatea R. îndeplinea sarcini publice specifice, sub supravegherea autorităților Statului, precum furnizarea de produse alimentare deținuților. În urma executării parțiale a hotărârii definitive prin vânzarea activelor societății R., recuperarea sumei restante de 85.326 MDL (echivalentul a 3.780 EUR la acel moment) s-a dovedit imposibilă din cauza absenței oricăror alte active aparținând societății R. În pofida deciziei instanței de a relua procedura de executare împotriva societății R., hotărârea definitivă în favoarea societății reclamante rămâne neexecutată până în prezent. În plus, Guvernul nu a demonstrat că societatea R. deține active care ar permite societății reclamante să recupereze suma restantă în viitor.

17. Având în vedere natura activității societății R., deținerea de către Stat și controlul semnificativ exercitat de către ultimul asupra activității societății, Statul trebuie considerat responsabil pentru orice datorii contractate de către societatea R. (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Cooperativa Agricola Slobozia-*

Hanesei v. Moldova, nr. 39745/02, § 19, 3 aprilie 2007 și *Clionov v. Moldova*, nr. 13229/04, § 29, 9 octombrie 2007).

18. Având în vedere răspunderea Statului pentru datoriile societății R., Curtea reiterează că o autoritate de stat nu poate invoca lipsa fondurilor drept scuză pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești (a se vedea *Burdov v. Rusia*, nr. 59498/00, § 35, CEDO 2002-III). Statele contractante au obligația de a-și organiza sistemele juridice în așa fel încât autoritățile competente să-și poată îndeplini obligațiile în acest sens (a se vedea *Burdov v. Rusia (nr. 2)*, nr. 33509/04, § 70, CEDO 2009).

19. În cauzele de referință *Cristea v. Republica Moldova*, nr. 35098/12, 12 februarie 2019, *Botezatu v. Republica Moldova*, nr. 17899/08, 14 aprilie 2015 și *Pomul S.R.L. și Subervin S.R.L. v. Republica Moldova*, nr. 14323/13 și 47663/13, 24 octombrie 2023, Curtea a constatat deja o încălcare în privința unor aspecte similare cu cele din prezenta cauză.

20. După examinarea tuturor materialelor care i-au fost prezentate, Curtea nu a găsit niciun fapt sau argument care să o convingă să ajungă la o concluzie diferită cu privire la admisibilitatea și fondul acestor plângeri. Având în vedere jurisprudența sa în materie, Curtea consideră că, în cazul de față, autoritățile nu au depus toate eforturile necesare pentru a executa în mod integral și în timp util decizia în favoarea societății reclamante.

21. Prin urmare, aceste plângeri sunt admisibile și relevă o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

II. APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

22. Curtea observă că societatea reclamantă a încercat să-și recupereze creanța prin proceduri de executare silită timp de peste zece ani și a reușit să recupereze doar o mică parte din aceasta. Guvernul nu a demonstrat că societatea R. avea alte active care puteau fi utilizate pentru a satisface creanța societății reclamante. Prin urmare, Curtea consideră rezonabil să acorde sumele indicate în tabelul anexat și respinge restul pretențiilor societății reclamante privind satisfacția echitabilă.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Respinge* cererea Guvernului de a radia cererea de pe rol;
2. *Declară* cererea societății reclamante admisibilă;
3. *Hotărăște* că această cerere relevă o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1, rezultată din neexecutarea hotărârii interne;

4. *Hotărâște*

- (a) că Statul reclamat trebuie să achite reclamantei, în termen de trei luni, sumele indicate în tabelul anexat, care trebuie convertite în moneda Statului reclamat la rata aplicabilă la data transferului;
- (b) că, de la expirarea celor trei luni menționate mai sus și până la executarea hotărârii, urmează a fi achitată o dobândă adițională la sumele de mai sus, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 27 noiembrie 2025, în conformitate cu Articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Viktoriya Maradudina
Grefier adjunct interimar

Andreas Zünd
Președinte

ANEXĂ

Cerere care include plângeri bazate pe Articolul 6 § 1 din Convenție și pe Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție
(neexecutarea unei hotărâri naționale)

Numărul și data introducerii cererii	Denumirea reclamantei Anul înregistrării	Numele și locația reprezentantului	Denumirea instanței naționale Titlu executoriu Data hotărârii	Data începerii perioadei de neexecutare	Data încetării perioadei de neexecutare Durata procedurilor de executare	Acțiunea în despăgubire Denumirea instanței naționale Data hotărârii Suma acordată (în euro)	Suma acordată pentru prejudiciul material (datoria restantă și dobânzile de întârziere) (în euro) ¹	Suma acordată pentru prejudiciul moral (în euro) ²	Suma acordată pentru costuri și cheltuieli (în euro) ³
40005/21 28/07/2021	TIRAMISA S.R.L. 1999	Manolache Dorin Orhei	Judecătoria Orhei Obligația de plată a unei datorii de către o societate de stat, 11/03/2015	22/04/2015	Pendinte Executarea depășește 10 ani și 3 luni	Curtea Supremă de Justiție 14/04/2021 Nicio compensație	3.780 (datorie restantă) 2.946 (dobândă de întârziere)	1.600	250

-
1. Plus orice taxă care poate fi percepută.
 2. Plus orice taxă care poate fi percepută reclamantei.
 3. Plus orice taxă care poate fi percepută reclamantei.